UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

An voti violatio sit sacrilegium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

contra reverentiam Deo debitam, ut ſi comœdias, vel ludicra ſpectacula die Veneris Sancto celebrare, v.g. quis velit. In hoc enim facto non ſolùm eſſet ſcandalum populi, ſeu etiam irreverentia erga Chriſti Domini Paſſionem.

An voti violatio ſit Sacrilegium.

13. Vovet quis jejunium, v.g. ſi id non exhibeat, áſtne Sacrilegus? Reſpondeo, ita videri pleriſque apud Valent. 2.2.d.6.q.15.p.1. *initio*. Ratio eſt, quia eo ipſo, quòd res voto dicata Deo eſt, Deo eſt deſtinata: ergo ſi violetur, ſacrilegè violatur. Sed certè probabiliùs eſt cum Suarez tom.1.de Rel.tract.13. *lib.3. à n.5.* non ita eſſe; tunc enim peccatur quidem contra fidelitatem Deo debitá ex promiſſione, ſed non propriè cum ſacrilegio, quia nihil ſacrum violatur, ſed immediatè Deo negatur, quod promiſſum fuit. Neque obſtat per votum Deo rem deſtinari, non obſtat, inquam, quia non deſtinatur niſi in ordine ad ipſius executionem, ſolùm ſcilicet, ut res promiſſá executioni mandetur, non verò ipſa (donec actu Deo detur) ſit ſacra. Si quando ergo hæc infidelitas ſacrilegium, ſeu irreligioſitas ſacrilega nominatur, latè, ut in ſimili *ſuprà* dictum eſt, ſacrilegij nomen uſurpatur.

§. IV. *De Blaſphemia.*

Quid, & quotuplex ſit.

1. Blaſphemia eſt convitium, ſeu verbum contumelioſum contra Deum: ita S.Thom. 2.2.q.13.*art.1.* eſt igitur peccatum contra reverentiam Deo debitam, quod, An habeat parvitatem materiæ, *ſuprà*, *lib.1. c.1.* §.3. diximus.

2. Alia eſt hæreticalis, ut: *Deus eſt injuſtus.* Id quod ſi etiam ſic mente affirmetur, non hæreticalis ſolùm erit, ſed etiam hæretica, utraque Inquiſitori deferenda: ita Sanchez *lib.1.in Dec.cap.32.* Laym. *lib.4.tract.10.cap.6.n.7.* Bon. *circa 2. dec. præc. diſ.3.q.8.p.1.* Alia eſt ſimplex, & quidem quadruplex: Enuntiativa, ut: *Ad Injuriam Dei volo hoc efficere.* Deteſtativa, ut: *Pereat Deus, maledictus ſit Deus, diſpliceat Deo.* Irriſoria, ut: *Vah, qui deſtruis templum Dei*: idémque erit, ſi nominentur irriſoriè membra Chriſti Domini pudenda. Juratoria, quando ſcilicet cum blaſphemia quis jurat, Ut: *Pereat Deus, ſi ita non eſt, vel erit, &c.*

3. Rurſus blaſphemia committitur, vel aliquid demendo à Deo, Sanctiſve, vel aliquid iiſdem addendo. Demis, ſi dicas, Deum non eſſe omnipotentem, non miſericordem, non providentem, Sanctos non eſſe in gloria, &c. Addis, ſi dicas Deum eſſe crudelem, Sanctos eſſe impudicos, &c. Sive autem addas, vel demas ex intentione inhonorandi Deum, ſive ſine tali expreſſa intentionè, quia tamen ſic addendo, vel demendo verè inhonoras illis verbis Deum, blaſphemus eris; & quidem puto eadem ſpecie blaſphemiæ, cùm uterque modus ſit tandem, & reſolvatur contra Dei reverentiam: ita colligitur ex Caſtro Pal. *tom.3. diſp.2. de tent. & p.2* §.2. *num.* 3. licèt deinde contrarium ſentiat *num.6.*

4. Denique, alia eſt in Deum, alia in Sanctos, alia in cæteras creaturas, ſive rationales, ſive irrationales advertendo, ut ſit blaſphemia, illa, quæ jacitur in Sanctos, vel cæteras creaturas, debere ſemper redundare in Deum: ſi quis enim uel dicat, vel imprecetur malum tempeſtati, ſeu ventis, certè, ſi præſcindat ab eo, quòd hæc referantur ad Deum tanquam ad Creatorem ipſorum, injuriam, non Deo, ſed ipſis creaturis faciet, ut mox clariùs explicabitur.

5. Atque hinc vides, cur torquere convitium in Sanctos, ſemper ſit blaſphemia, non autem ſemper in alias creaturas: quia nimirum Sancti ſemper referuntur, ſeu apprehenduntur referri ad Deum, ſive ut ipſos glorificantem, ſive ut ipſorum amicum: non ſemper creaturæ cæteræ. Nam propterea qui maledicit patri, v.g. impius quidem erit contra reverentiam debitam patri ex quarto præcepto, & aliquando contra Charitatem ejuſdem, ſi ex animo aliquod malum ei deſideraret, ut mox explicatiùs dicam: at non erit irreligioſus in Deum contra præceptum hoc, de quo agimus.

Denique blaſphemia quæcunque joco prolata regulariter eſt mortalis, ex Sanchez *lib.1.cap.32. n.41.* Caſtro Pal. *tract.17.d.2.p.2.* §.2. quia adhuc ſic prolata vergit in diminutionem Divini honoris. Dixi (regulariter) nam ſi talis eſſet jocus; ut omnibus expenſis nulla diminutio Dei honoris appareret, (quod rarò eſſe poſſe mihi videtur) certè mortalis blaſphemia non eſſet, quia blaſphemia verè non eſſet, quippe cui deeſſet blaſphemiæ eſſentia, & de hoc rariſſimo caſu intelligi debet Valentia 2.2. *d.3.quæſt.13.* cùm docet blaſphemiam joco prolatam non eſſe blaſphemiam.

Blaſphemiæ denuntiandæ.

6. Quatuor hic nota. Primò, blaſphemias hæreticales eſſe Inquiſitoribus, ut modò innui, ab audientibus denuntiandas, juxta regulas denuntiationis, de quibus alibi: ita Sanch. *loc.cit.n.37.* ſimplices verò Judici Eccleſiaſtico, vel ſæculari, nam ita præcipiunt decreta Julij Tertij, & Pij Primi, quæ tamen decreta, quoad ſimplices blaſphemias, propter deſuetudinem obligare nequaquam videntur. Vide Caſtro Pal. *cit.* §.4.*n.3.*

Correctio Blaſphemiæ.

7. Secundò, nota audientem blaſphemiam non teneri blaſphemantem increpare, niſi periclitetur honor Dei, qui rarò nunc inter Fideles periclitatur: ita Sanch. *ibid. n.46.* Immò increpare blaſphemantem non expedit, dum fervet ira, quia is irritaretur magis: Correctio igitur fraterna debito loco, & tempori reſervetur.

Modus confitendi Blaſphemias.

8. Tertiò pro praxi Confeſſariorum, quoad blaſphemias, à nobis dicta *in noſtro opuſc. de confeſſ. lib.2. cap.2.* §.1. recolantur, ubi reſolvimus omnes blaſphemias eſſe ejuſdem rationis, ſive in Deum, ſive in Beatam Virginem, ſive in Sanctos, &c. Addo nunc varias blaſphemias in Deum, variáſque in Sanctos, &c. non differre ſpecie. Unde ſatis eſt in confeſſione dicere, *toties blaſphemavi.* Ratio eſt, quia omnes ſpecificantur à contumelia, quæ Deo infertur. Excipe blaſphemiam hæreticalem, illa enim ſupperaddit, ut modò dixi, peccatum infidelitatis, ſi aderit error intellectus, vel peccatum contra præceptum de externa confeſſione Fidei, ſi ſolùm ea fuerit verbalis, &c.

Diſcrimen inter blaſphemiam, & maledictionem.

9. Quartò, quia ſæpiſſimè indignatio blaſphemantis eſt ſolùm contra homines, ideo mihi placet regula Lay. *lib.4.tr.20.c.6.n.12.* quæ eſt hujuſmodi: *Si pœnitens neget affectum indignationis ſuæ, erga Deum directè ſe extendiſſe, ſed ſolùm adversùs hominem, vel jumentum, cui iratus fuerit, tunc Confeſſarius attendat ad verba, quibus homo uſus fuit; ſi enim ſecundùm ſe divini honoris diminutionem nullam exprimunt, non cenſenda eſt blaſphemia, neque mortale peccatum; ſin autem verba tali, aut tali modo prolata ſint, ut contumeliam Dei, aut Sacramentorum ſignificent, videlicet per mille Sacramenta, per ſeptem Sacramenta, perdat te Dei Chriſma, cenſeri debent blaſphemiæ, dummodo homo attenderit ad vilipenſionem Dei, aut rei ſacræ, quæ talibus verbis exprimitur, ſæpe autem ejuſmodi verba blaſphema proferunt inadvertenter, ac materialiter tantùm non attendentes, quid ſignificent, tum verò excuſantur à gravitate peccati propter imperfectionem cognitionis ac voluntarij, modò interim conentur perverſam ejuſmodi conſuetudinem deponere.* Hæc Layman.

10. Ubi nota, ſi blaſphemia ſit ſine relatione ad Deum, ſolùm contra creaturas rationales, vel irrationales contorqueatur, propriè vocari maledictionem, & ut dictum eſt; communiter eſſe culpam venialem,

quia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN